Катуйте, бийте нас, кати,
Печіть огнем, ножами тніть, —
Ачей поможете знайти
Таке в нас місце, що болить.

Ще нам не досить боляче
Від наших мук, від наших ран;
Ще в шкурі ми, то нам іще
Здається, що на нас жупан.

Кінчай же, кате, і сміливіш
Дери вже й шкуру на паси,
То, може, плакать нас навчиш
Або ще й духу наддаси.

Нехай, хрестившися огнем,
Наш сонний дух розбудим ми
І голову твою розб'єм
Об стіни нашої тюрми.

22 серпня 1893